

COUSINE LOTTE

af C.M. Wengel.

(1858. Kasino.)

Andante.

Weyse., „Naar PIsken den knalder.“

Lotte.

I.

dolce.

V. 1. Min Her - re! jeg vo - ver at tro, hvad De lo - ver, at In - gen er -
 V. 2. Seks - tu - sind paa Ren - te med mig kan De hen - te,

1. fa - rer, at det - te jeg skrev. Hvad skulde jeg e -
 gentlig kalde mig - et smukt romantisk Jeg hed - der He - le - ne, i Ver - den saa
 Navn maa det være - Helene! aa ja, Helene.

1. e - ne - 1ste Vers Pause.
 2. og ott' og ty - ve er jeg -

mf *f*

Allegretto vivace.

Fredm. Ep.
 oprindl., „Djurgårdsmarschen.“

Jens.

II.

f *mf* *f*

Vil De ha' Bud i By - en med *f* jeg skal nu straks af sted.
 Herren sagde til mig: løb i en Fart, og kom til - ba - ge snart.

Lotte.

mf Det var jo her - ligt, at On - kel i By - en lær han gaa, nu jeg mit Brev nok be - sør - get kan faa. *f*

Allegretto. **Lotte.** **Fritz.** **La Krakovienne.** **Lotte.**

mf Ah! der er Fritz... God Morgen, Du! O Kaf - fen ser jeg her endnu, en III. le Kop. Ja

Fritz. **Allegro.**

vent nu blot. Naar den skal smaa - ge godt *mf* Jeg op til Stu - di - gaar - den kom, vi har phi - lo - so -

phe - ret. Med Ho - det fuldt og Ma - ven tom jeg nu er re - tour - ne - ret. Den Phi - lo - sophi slaar halvt i - bjel. O *f*

Lotte.

Lot - te! svært jeg trænger til at bli - ve re - stau - re - ret, at bli - ve re - stau - re - ret. Ja *f*

Tempo I! **Fritz.** **Lotte.** **Fritz.**

mf stakkels Fritz! Du har det haardt, men Kaf - fen ja - ger Sorgen bort. Ja naar en smuk og yndig - Soak! See her! Tak Lot te! Tak! *sfz*

IV. *dolce.* Fritz. *p*

V.1. Den gang jeg ar - ri - ve - red, Jeg

Fritz.

end - nu grant Dig ser. Da var jeg e - gvt - pe - ret paa jydsk, so - lid Ma - ner. Jeg u - de stand - se

Lotte. Fritz. *p* *mf* Begge.

maat - te - Du vo - ved, knapt gaa ind. Og hvem der lo, var Lot - te, da hun saa Fæt - te - ren. Ja

V.2. *f* V.3.

hvem der lo, var Lot - te, da hun saa Fæt - te - ren.

FRITZ. En dygtig Düffels Frakke,
LOTTE. Gjort til at vokse i,
FRITZ. Hvorfor jeg kunde takke
En Skræder i Lemvig.
Saa stift sig Haaret rejste
Til alle Sider net—
LOTTE. Og ovenpaa det knejste
En mageløs Kasket.
BEGGE. Og ovenpaa det knejste
En mageløs Kasket.

FRITZ. Kasketten dybt i Nakken
Var sat. LOTTE. Men excellent
Var Ho'det, og i Frakken
Der stak en flink Student.
FRITZ. Han kom hos Dig i Skole
Fik lært Maner og Skik.
LOTTE. Men i den jydsk Kjøle—
FRITZ. Han Lottes Hjerter fik.
BEGGE. Ja i den jydsk Kjøle
Han Lottes Hjerter fik.

Allegretto. Jens. Abel. Jens. Gebauer. (., Pandebøn.')

V. *mf*

V.1. Her er jeg. Det er godt; har Du Bil - li - et - ter blot? Jo! nu skal jeg dem le -

-ve-re, her er man-ge, man-ge fle-re. Ganske fyldt' er' Lommer ne; her skal Se-ke-te-ren se!

V.2.

V.3.

ABEL. Fleer endnu? JENS. Jøses ja!
 Eærdig er vi langtifra.
 Ser De her fra denne Lomme
 Fler og fler bestandig komme.
 Dog nu tror jeg ganske vist,
 At den dog blev tom tilsidst.

JENS. Her er en — hun er rød,
 Den jeg til en Side skjød.
 Se nu har De dem allesammen.
 ABEL. Gaa saa kun din Vej, Jens! JENS. Jamen
 Seketeren høre maa —
 ABEL. Nei, nu skal Du bare gaa.

(No 6. vide No 1.)

Andante. Abel. „Jeg fik udi min Ungdoms Vaar.“

V. 1. Da jeg var ung, saa til-lids-fuld og kjæk med
 V. 2. Og saa jeg da en Pi-ge-llil, hvis
 V. 3. Til sidst jeg dog lidt Sol-skin saa, et

1. Lyk-ken Sind og Tan-ke le-ged, men ak, med Aa-re-ne den Drøm svandt væk, og
 2. Blik fik Hjer-tel til at han-ke, jeg suk-ken-de luk-ked mit Øj-e til og
 3. Pust af Lyk-ke jeg mig hen-ted, men saa var jeg gam-mel, stiv og graa, for

1. Ti-den blev min De-bi-for i Me-get. Jeg Skri-ver blev, jeg skrev og skrev, men
 2. frængte hen-des Bil-led af min Tan-ke. En Glut for-smaar en Skri-vers Kaar; han
 3. Ti-den ej med mig paa Lyk-ken ven-ted! Den rast-løs gaar og Ung-doms-aar ak!

1. vi-de-re jeg ej det drev, men vi-de-re jeg ej det drev. Efter 3de
 2. e-ne gjen-nem Li-vet gaar. han e-ne gjen-nem Li-vet gaar. Vers siger
 3. snart for Tan-ken som Min-de staar. ak! snart for Tan-ken som Min-de staar. Eritz og Lotte
 udenfor:
 „Luk op, Onkel!“

Allegro. Auber. („Den sorte Domino.“)

Men Gud be - va - res! hør jeg ret! det er jo Fritz og Lot - te, hvordan gaar det til, at

de saasnat dog maatte. Vej - en hjem - ad ta - ge, komme her til - ba - ge alt fra den Spad - se - re -

tour. Nu jeg staar her, nu er jeg dog i en Vandens Kni - be, hvad skal jeg dog si - ge,

hvad skal jeg til - skri - ve, at de her mig fin - de stænget, lukket in - de, ret som i et Fan - ge -

(„Farinelli.“)

Lo stesso movimento.
Lotte. Fritz. (udenfor.)

hur. On - kel! svar os! er Du ej der - in - de? Hvor - for mon vi

Dø - ren luk - ket fin - de, hvad kan der - med Du dog ha' i Sin - de. Sig os! vil Du ik ke luk ke op?

Lotte. Fritz. Abel.

On - kel! svar os! er Du ej der - in - de? Hvor - for mon vi Dø - ren luk - ket fin - de,
 Lot - te! Fritz! jo vist er jeg her - in - de, men jeg Nøg - len ik - ke straks kan fin - de,

hvad kan der - med Du dog ha' i Sin - de. Sig os! vil Du ik - ke luk - ke op?
 ej jeg si - ger, hvad jeg har i Sin - de, men jeg faar vel sag tens luk - ke op.

Allegro. Abel.

p
 Hvad mon Bør - ne - ne - hvad mon dog Bør - ne - ne de tæn - ker! Det var Jom - fru - er og

det - te var nok En - ker, det er rent for - ban - det, nu jeg faar dem blandet det ej an - det væ - re

kan Jeg blot i en Faadens Fart maa Bil - l - et - ter sam - le, en - ten det er Mø - er,

L'istesso movimento.

el - ler det er gam - le Enker, maa jeg komme dem nu i min Lomme, saa gesvindt jeg er i stand.

On - kel! svar os! er Du ej der - in - de? Hvor - for mon vi Dø - ren luk - ket fin - de,
 Lot - te! Fritz! jo vist er jeg her - in - de, men jeg Næg - len ik - ke straks kan fin - de,

hvad kan der - med Du dog ha' i Sin - de, sig os! vil Du ik - ke luk - ke op?
 ej jeg si - ger, hvad jeg har i Sin - de; men jeg faar vel sag - tens luk - ke op.

VIII. **Allegretto.** **Fritz.** **R. Bay.**
 „Fader jeg maa have Penge.“

mf
 V.1. Ak, Onkel, nu jeg be - kjen - de maa, hvad der mig læn - ge paa Hjer - tet laa, der

til maa Du laa - ne mig Ø - re, kun den - ne Tan - ke mig hav - de fat,

det var min Drøm baa - de Dag og Nat. On - kel nu maa Du mig hø - re.

V.2.

V.3.

LOTTE. Ak Onkel! kjærlig og god Du er.

FRITZ. Lotte og jeg har hinanden saa kjær.

ABEL. Hør Dreng! LOTTE. Onkel! ABEL. Se mig til Damen!

FRITZ. Giv os Dit Minde. LOTTE. O! nægt det ej!

ABEL. Jo dertil svarer bestemt jeg nej!

Fritz har jo ingen Examen.

ABEL. Hvad bliver der saa af Læsningen?

Først din Examen, min gode Ven,

Før Du hendes Bejler tør blive.

FRITZ. Onkel! saa her dog - ABEL. Det gaar ej an,

Først maa Du være Din egen Mand,

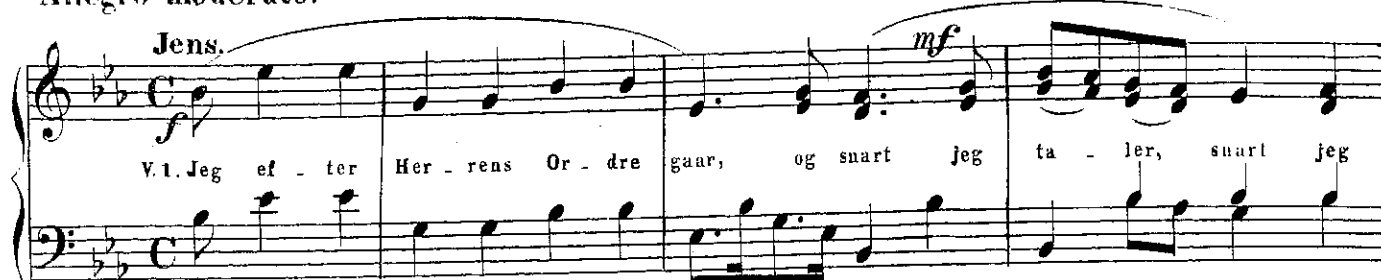
Saa jeg mit Minde skal give.

No 9 vide No 1.

Zinck. (, Hittetbarnet.")
Naar man sit Glas.

Allegro moderato.

X. Jens.

V.1. Jeg ef - ter Her - rens Or - dre gaar, og snart jeg ta - ler, snart jeg

ti - er, men li - ge - godt jeg U - tak faar for hvad jeg gjør og hvad jeg si -

Abel.

ger. Jeg skuf - fet blev, jeg stod som Nar; de Un - ge, der gik af med

Pri - sen. Det du - er ej at hej - le i A - vi - sen, det jeg til Gavn er - fa - ret

Alle.

har. Det du - er ej at hej - le i A - vi - sen, det {han} til - gavn er - fa - ret har.

V.2.

FRITZ. En „Fætter og Cousine“ man
Jo siger let et Par kan blive,
Dog-ABEL. Onklen Knuder gjøre kan,
Naar han sit Minde ej vil give.

FRITZ. Men Lotte da til Hjælp mig kom.

LOTTE. Min Bejler jeg soufflere maatte;
Dog dadl ej derfor nu, „Cousine Lotte.“
Der trænger til en skaansom Dom.

ALLE. Dog dadl etc. etc.